

Aan mijne bedroefde ouders (*)

Door J.J. Cremer. December 1857

Ouders! ja, hij slaapt in 't graf,
Hij de tweede van uw zonen.
Langer moest hij hier niet wonen
't ned'rig hulsel wierp hij af,
Jan, uw jongen, slaapt in 't graf.

-

Ja, gij rust in 't stille graf,
Goede zoon, en lieve broeder!
Ach! Zij schreit uw trouwe moeder,
Want, waar z'u vol zorg omgaf,
Foeft z'alleen gij slaapt in 't graf.

-

Maar, uw aanzijn was zo droev'...,
Weinig vreugde hadt g'in 't leven,
Luttel kon deez' aarde u geven,
Broos was hier uw pelgrimstaf.....
En nu rust ge, en slaapt in 't graf.

Broeder slaapt ge waarlijk ginds ...?

Neen. - ! het kleed dat u bezwaarde,
Ligt er koud; maar, vrij van d'aarde
Werkt uw Geest door niets gestuit
Hier beperkt ons nu vooruit?

-

Ons vooruit! Want vroom en goed,
Hebt ge God in 't hart gedragen,
Jezus beeld kon u behagen:

Met Zijn eng'len leeft gij nu;
Moeder! Welk een vreugd voor u.

-

Ouders! ja, gij hadt hem lief
En dat heengaan moest u smarten,
Kin'dren missen. 't scheurt de harten.
Ach! Wij kennen ook die pijn:
Als van dolken vol venijn.

-

Maar – ons kroost het leeft bij God.

Kind'ren zullen zeker leven!

Ook uw Jan was kind gebleven;
Ouders! Lieven! Treurt niet meer
Want zijn geest aamt vrijer weêr.

Dáár zijt ge niet op 't kerkhof bij de dooden,
Dáár woont ge niet, gedekt door zand en zoden
Dáár slaapt niet wat ge liefs had broeder Jan.
Gij leeft bij God! En – zullen wij er leven,
Dan moeten w'als gij 't deedt naar liefde en
godsvreugd streven,
En opwaarts zien , zoover de geest ons voeren kan.

--

-

(*) na den dood van hun lieven tweeden zoon:

J.H.C.A. Cremer overleden den 15d julij 1857.

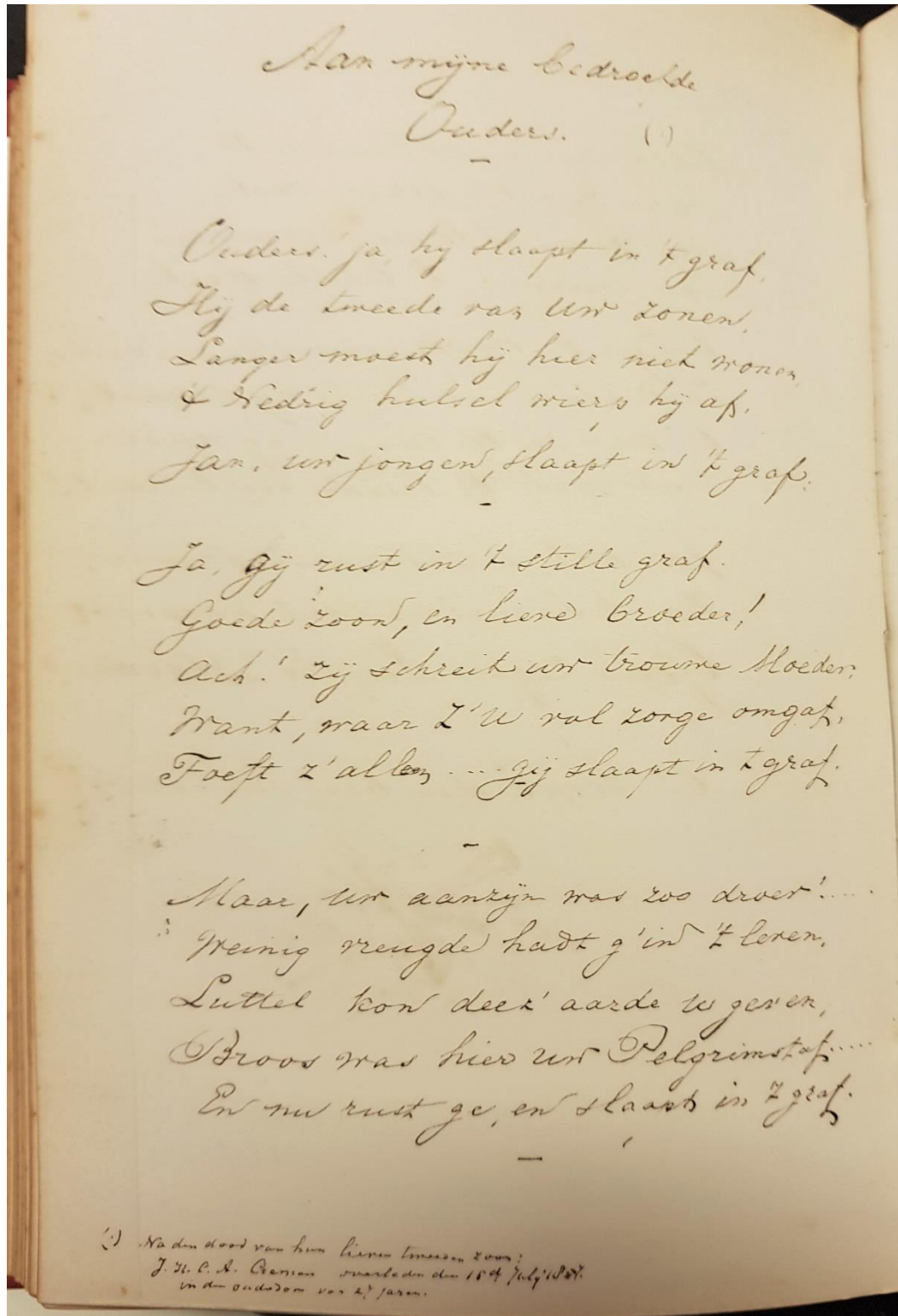
In den ouderdom van 27 jaren.

Gedicht, volgens de volgorde in het 'rode boek' geschreven op 27 december 1857.

Blijkbaar had broer Jan een slechte gezondheid en kwam zijn overlijden niet onverwacht.

In 1856 verscheen de eerste druk van de Betuwsche novellen. In de Koninklijke bibliotheek is een exemplaar dat Cremer heeft aangeboden aan zijn broer Jan.

Cremer refereert naar het overlijden van zijn eigen zoon, Alexander Lodewijk, die ruim een week voor Jan, in de leeftijd van drie maanden, was overleden.

Brueder slaapt ge waarlijk ginds...?
Nee — ! het kleet dat u bevroarde,
Ligt er koud; maar, vrij van d'aarde
Werkt uw Geest door niets gestuit
Hier beperkt... Ons nu vooruit!

Ons vooruit! want vroom en goed,
Hebt ge God in 't hart gedragen,
Jesus beeld kon u behagen,
Met Zijn eng'les leeft gij nu;
Alrede! welk een vreugd voor u.

Ouders! ja, gij hadt hem lief:
En dat heengaan moest u smarten,
Kindren misfen, + scheurde de harten,
Ach! wij kennen ook die pijn:
Als van dolken vol venijn.

Maar — ons kroost, het leeft bij God.
Kindren zullen zeker leeren!

Ook uw Jan was kind gebleven;
Oudees! liever! treurt niet meer.
Want Zijn Geest aamt vrijer reis.

Daar sijt ge niet op 't kerkhof bij de dooden,
Daar vroont ge niet, gedekt door land en roden.
Daar slaapt niet wat ge liefs had broeds Jan.
Gij leeft bij God! en - zullen wij er leven,
Dan moeten w' als gij 't deedt naar liefde en
godsvrucht streven,
En opwaarts zien, zoover de geest ons
voeren kan.
